

เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมลูกเสือ

ว่าที่ร้อยตรีชัยนิตย์ พรรณาวร L.T.
ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนปรางจินราชฎารออรุณ จังหวัดปราจีนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี เขต 1

คำนำ

เอกสารเรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมลูกเสือเล่มนี้ ใช้ประกอบกิจกรรม การเรียนการสอนลูกเสือในช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อช่วยเสริมสร้าง และพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นในตัวเยาวชน และเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ของคณะลูกเสือแห่งชาติ

ภายในเอกสารได้แบ่งเรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมลูกเสือ ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ และด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

เอกสารนี้จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนลูกเสือได้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ชัยนิตย์ พรรณาวร

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ	1
เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์	11
เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย	21
เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์	31
เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม	41
บรรณานุกรม	51

ประกาศคุณูปการ

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ผู้มีส่วนช่วยให้เอกสารเล่มนี้สำเร็จลงได้ จนเป็นเอกสารที่สมบูรณ์คือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. สุรางค์ เมรานนท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
2. ดร. อีร์ ศรแก้ว ข้าราชการบำนาญ
3. ว่าที่ร้อยโท ณีภูธร ยูยุทธ ผู้อำนวยการค่ายลูกเสืออสิราวุธ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี
4. นายวายุ พยัคฆ์พันธ์ ข้าราชการบำนาญ
5. นางสุมาลี เพชรศิริ ครูเชี่ยวชาญ สถาบันการพลศึกษาสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร
6. นายสมชาติ แสงนิล ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อ.เมือง

นครนายก

จ. นครนายก

7. นายสุชาติ ไชยมโน ข้าราชการบำนาญ
8. นายปกรณ์ ภูมิเขต ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนสระแก้ว จ. สระแก้ว
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประยุทธ์ โรจนวิเชียร ข้าราชการบำนาญ
10. นายสังวาลย์ หล้าพรหม ข้าราชการบำนาญ
11. นายประธาน พึ่งวุฒิ ข้าราชการบำนาญ
12. นายสุชาติ เพ็งศรี สถาบันการพลศึกษามหาสารคาม

1. เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องไก่อกับสุนัขจิ้งจอก
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารภ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไก่ 2. สุนัขจิ้งจอก
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งคอยเดินวนเวียนอยู่ใกล้ๆ กับเล้าไก่ สร้างความหวาดกลัวให้กับลูกไก่มาก ไก่ตัวหนึ่งจึงบินขึ้นไปอยู่บนรั้ว และเฝ้าจับตาดูสุนัขจิ้งจอกด้วยความหวาดกลัว เมื่อใดที่เจ้าสุนัขจิ้งจอก ขยับตัวเข้ามาใกล้ มันก็จะบินหนีไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ไก่ตัวอื่น ๆ เยาะเย้ยถากถางในการกระทำของมัน และดูหมิ่นว่ามันขี้ขลาด</p> <p>เจ้าไก่ได้ฟังดังนั้นก็ตอบออกไปว่า “เจ้าจะเรียกข้าว่าอย่างไรก็ได้ แต่สำหรับข้าเองรู้จักพิษสงของสุนัขจิ้งจอกดี และข้าแน่ใจว่า ถ้ามีสักครั้งหนึ่งที่เจ้าได้เผชิญหน้ากับสุนัขจิ้งจอกเช่นเดียวกับที่ข้าเคยนั้น พวกเจ้าก็อาจจะไม่มีสภาพไม่ผิดไปจากข้าอย่างแน่นอน”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	การยอมรับว่าตนเป็นคนขลาด แต่รู้จักระวังภัย ดีกว่า เสแสร้งเป็นคนกล้าหาญ แล้วต้องพบจุดจบในภายหลัง
ที่มาของเรื่อง	: แอปป์คิดส์. 100 นิทานอีสป.2548 : 10

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องนกอินทรีกับอีกา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. นกอินทรี 2. อีกา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>นกอินทรีตัวหนึ่งคอยจ้องตะปบลูกแกะอยู่บนยอดผาสูง เมื่อได้โอกาสเหมาะ มันก็โฉบเอาลูกแกะขึ้นไปด้วยอุ้งเล็บอันแข็งแรง แล้วบินกลับสู่รังบนยอดผาสูง</p> <p>อีกาซึ่งอยู่บริเวณนั้นเห็นการกระทำของนกอินทรีมาโดยตลอด ก็คิดจะเอาอย่างบ้าง จึงบินตรงไปตะปบลูกแกะที่กินหญ้าอยู่เพื่อจับตัวมันบินขึ้น แต่อุ้งเล็บของมันกลับจิกแน่นเข้าไปในเนื้อลูกแกะ ไม่ว่าจะพยายามสลัดออกอย่างไรก็ไม่หลุด เมื่อคนเลี้ยงแกะเห็นเข้า ก็ร้องทักว่า “โอ้โห! นี่มันนกกะไรกัน”</p> <p>ลูกชายผู้ซึ่งเห็นเหตุการณ์โดยตลอดกล่าวขึ้นว่า “พ่อ ที่ข้าเห็นอยู่เมื่อครู่นี้ มันแสดงท่าทางราวกับเป็นนกอินทรี แต่ตอนนี้ข้าว่ามันคงเข้าใจแล้วละ ว่าตนเองเป็นเพียงอีกาเท่านั้น”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. คนโง่เขลามักคิดทำในสิ่งที่เกินความสามารถของตน 2. คนฉลาดรู้ว่าจะใช้ความสามารถที่มีอยู่ของตนให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร
ที่มาของเรื่อง	: แอปปีคิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 27

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องแมวกับหนู
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ 1. ความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	1. แมว 2. หนู
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	เจ้าของบ้านหลังหนึ่งได้รับความรำคาญจากฝูงหนูที่เข้ามาอาศัยอยู่ เขาจึงเอาแมวมาเลี้ยงไว้ ไม่นานนักหนูจำนวนมากก็ถูกแมวกำจัดไป พวกหนูที่ยังมีชีวิตรอดจึงรีบมาประชุมกัน พวกมันตกลงกันว่า จะไม่ลงไปในห้องเก็บอาหารชั้นล่างอีก เมื่อแมวไม่เห็นพวกหนูลงมาเลย จึงคิดวางอุบายล่อให้พวกหนูตายใจด้วยการนั่งเฉยอยู่ที่พื้น มันเก็บช้อนอู้งเล็บทั้งสี่เอาไว้ใต้ร่างของมัน เพื่อให้พวกหนูเข้าใจว่า ตัวมันเป็นเพียงร่างไร้วิญญาณของกระต่ายหรือลูกไก่เท่านั้น ในไม่ช้า หนูตัวหนึ่งไต่ลงมาจากรั้วของ แล้วพูดกับเจ้าแมวขึ้นว่า “สวัสดี เจ้าแมวจอมโหด! เจ้ายังคงอยู่ที่นี้ใช่ไหมล่ะ พวกเรารู้จักนิสัยเจ้าดี ไม่มีทางที่พวกเราจะหลงกลอุบายตื้น ๆ เช่นนี้หรอก แม้ว่าเจ้าจะทำเป็นนั่งตัวแข็งอยู่อย่างนี้ก็ตามที!”
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	เราควรมีความรอบคอบ อย่าได้หลงเชื่อในอุบายของศัตรู เพราะความหายนะจะมาสู่ตัวก็ด้วยความประมาทเท่านั้น
ที่มาของเรื่อง	: แสบป็คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 39

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องอีกากับเหยือก
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	อีกา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	ขณะที่อีกาตัวหนึ่งกำลังบินอยู่ มันรู้สึกกระหายน้ำมาก เมื่อมองเห็นเหยือกน้ำตั้งอยู่ด้านล่าง จึงร่อนลงไปยังจุดหมาย เมื่อมองเข้าไปในเหยือก พบว่ามีน้ำอยู่เพียงเล็กน้อย มันจึง พยายามสอดจอยปากเข้าไปเพื่อจะตักน้ำ แม้ไม่ว่าพยายามเท่าใดก็ไม่ สามารถสอดเข้าไปถึงก้นเหยือกได้ วิธีถัดมา มันพยายามจะคว่ำเหยือก เพื่อให้น้ำไหลหกออกมา แต่เหยือกนั้นหนักเกินไป ในที่สุด มันเหลือบไปเห็นก้อนหินใกล้ ๆ กับบริเวณนั้น จึงคาบ มาหย่อนลงในเหยือกน้ำที่ละก้อน จนระดับน้ำที่ก้นเหยือกค่อย ๆ เอ่อ ขึ้นมา ในที่สุดมันก็ตักน้ำได้ตามที่ต้องการ
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คนฉลาดมักคิดหาวิธีไปสู่ความสำเร็จได้ด้วยความอดสาหะไม่ย่อท้อเสมอ
ที่มาของเรื่อง	: แสปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 100

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องหมาป่ากับหมาเลี้ยงแกะ
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารรถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. หมาป่า 2. หมาเลี้ยงแกะ
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>วันหนึ่ง...ฝูงหมาป่ากล่าวกับบรรดาหมาเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งว่า “พวกเธอก็คล้ายกับพวกเรา ทำไมเธอไม่มาอยู่เสียด้วยกันกับเราเล่า” หมาเลี้ยงแกะตอบว่า “เราต้องทำงานให้กับนายของเราที่ไร่เลี้ยงสัตว์นี้ เขาไว้ใจเราให้ช่วยดูแลแกะเหล่านี้ให้พ้นจากการเป็นเหยื่อพวกหมาป่า”</p> <p>“ทำไมเธอถึงทำงานกับเขาอยู่ได้ล่ะ” หมาป่าตัวหนึ่งเอ่ยขึ้น “เขาใช้งานเธอก็หนัก พวกเธอนี้ไม่ต้องทำงานเลย แล้วยังมีอาหารกินอุดมสมบูรณ์ เธอควรไปอยู่กับพวกเราดีกว่า” หมาป่าตัวหนึ่งเอ่ยชักชวน</p> <p>พวกหมาเลี้ยงแกะใช้เวลาคิดอยู่นาน ในที่สุด ก็ตกลงใจรับคำชักชวนของหมาป่า “ดีแล้ว” พวกหมาป่าว่า “พวกเราจะนำทางเธอ ร่วมกันไป”</p> <p>ดังนั้น พวกหมาเลี้ยงแกะจึงผลจากฝูงแกะ ตามพวกหมาป่าไป เมื่อพากันมาได้ไกลแล้ว พวกหมาป่าก็หันกลับมาบอกกับพวกหมาเลี้ยงแกะว่า</p> <p>“เอาละทีนี้เราก็ได้พาพวกเจ้ามาถึงที่นี่แล้วเราจะกินพวกเจ้าละ”</p> <p>ว่าแล้วหมาป่าฝูงนั้นก็รุมกันกัดกินหมาเลี้ยงแกะ</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	บุคคลใดที่ไม่รักษาหน้าที่ ที่เขาไว้วางใจให้ทำ ย่อมได้ชื่อว่า เป็นผู้มีความประพฤติอันเลวร้าย
ที่มาของเรื่อง	: ครูพร. นิทานอีสป ฉบับประกอบภาพ. 2542 : 60-64.

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องสุนัขจิ้งจอกกับแพะ
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. สุนัขจิ้งจอก 2. แพะ
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>สุนัขจิ้งจอกกับแพะเป็นเพื่อนกัน พวกมันมักจะถกเถียงกันอยู่เรื่อยๆ ใครจะฉลาดกว่ากัน วันหนึ่งขณะที่พวกมันชวนกันกระโดดลงไปดื่มน้ำในบ่อที่ชาวบ้านช่วยกันสร้างขึ้นมาเพื่อเก็บน้ำ แต่เพราะความหิวเลยไม่ทันสังเกตว่าบ่อน้ำนั้นลึกมาก พอกินน้ำในบ่อจนอิ่มแล้ว ต่างก็พยายามหาทางขึ้นจากบ่อ แต่ก็จนปัญญา</p> <p>สุนัขจิ้งจอกผู้ฉลาดและเจ้าเล่ห์กว่า จึงออกอุบายให้แพะยืนเอาขาหน้าทั้งสองเกาะกำแพงบ่อไว้ แล้วยึดตัวให้เต็มทีเพื่อผลัดกันปีนขึ้นไป สุนัขจิ้งจอกใช้โอกาสนั้นเหยียบตัวแพะแล้วกระโดดขึ้นไปได้ก่อน มันจึงหันมาพูดเยาะเย้ยแพะว่า “ถ้าเจ้าฉลาดอย่างที่เจ้าว่า เจ้าก็จงหาทางปีนขึ้นมาจากบ่อเอาเองเถิด ข้าไปก่อนนะ”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	
ที่มาของเรื่อง	ผู้ที่มีปฏิภาณ ไหวพริบ และความฉลาดอยู่ในตัว ย่อมเอาตัวรอดได้เสมอ : บัญชา , สมโชค และสุชีราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 1. 2543 : 29

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องหมีกับผึ้ง
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	1. หมี 2. ผึ้ง
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	หมีดัวหนึ่งนึกพะงงตัวในความแข็งแรงและมีพลังกำลัง อันมหาศาลของมัน อยู่มาวันหนึ่งขณะที่มันกำลังกินอาหารอยู่นั้น เผอิญมี ผึ้งตัวหนึ่งบินผ่านมา หมีนึกโมโหที่ถูกกวนใจระหว่างกิน มันเลยเอามือ ตะปบผึ้งตัวนั้นหวังจะบีให้ตาย ผึ้งจึงต่อยเข้าที่หนึ่งที่หน้าของหมีด้วย สัญชาตญาณการป้องกันตัวของมัน “อุ๊ยะ เจ้าผึ้งน้อย วอนหาที่ตายซะ แล้ว กัดใครไม่กัดมากัดข้า นี่แน่ะ” แต่ยังไม่ทันที่จะมันจะจัดการอย่างไร ผึ้งตัวนั้นก็บินหนีไปเสียแล้ว สร้างความแค้นให้กับหมีเป็นอย่างมาก มัน นึกในใจว่ามันจะต้องแก้แค้นให้ได้ พอกินอาหารเสร็จ หมีขี่โมโหก็ออกเดินป่าตระเวนหารังผึ้งทันที พอมันพบมันก็ตรงรี่เข้ารื้อรังผึ้งขนาดใหญ่รังนั้นทันที ผึ้งผึ้งจำนวนมาก ตกใจก็พากันบินออกมาจากรังและรุมต่อยหมีดัวนั้นจนได้รับบาดเจ็บแสน สาหัส
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คิดก่อนทำ แต่อย่าทำก่อนคิด
ที่มาของเรื่อง	: บัญชา , สมโชค และสุชิราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 1. 2543 : 31

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องต้นไม้กับขวาน
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	1. ชายหนุ่ม 2. ราชาแห่งต้นไม้
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	มีชายหนุ่มคนหนึ่งอาศัยอยู่ในบ้านเก่า ๆ ริมชายป่า เขาตั้งใจที่จะเข้าไปในป่าเพื่อตัดต้นไม้นำมาซ่อมแซมบ้าน แต่ขวานที่จะใช้ตัดต้นไม้ ไม่สามารถใช้งานได้ เพราะไม่มีด้าม วันหนึ่งชายหนุ่มจึงเดินเข้าไปในป่าพร้อมกับมีเล็มหนึ่ง แม้เขาจะใช้มีดฟันเท่าไร ต้นไม้ใหญ่ก็ไม่ยอมโค่น เขาจึงไปอ้อนวอนกับราชาแห่งต้นไม้ใหญ่ในป่าเพื่อขอต้นไม้เล็ก ๆ สักต้นหนึ่ง แม้ต้นไม้หลายต้นในป่าจะคัดค้านถึงผลเสียที่จะตามมา แต่ราชาแห่งต้นไม้ใหญ่อนุญาตให้เขาใช้มีดฟันต้นไม้เล็ก ๆ ไปได้ต้นหนึ่ง ชายหนุ่มจึงนำต้นไม้ต้นเล็ก ๆ นั้นมาเหลาทำเป็นด้ามขวาน จากนั้นก็นำขวานเล่มนั้นไปตัดต้นไม้ใหญ่จนโค่นล้มไปหลายต้นและก่อนที่ราชาแห่งต้นไม้จะถูกโค่นเป็นต้นต่อไป มันก็ได้แต่รำพึงว่า “นี่ถ้าเราไม่ให้ต้นไม้ต้นเล็กแก่เขาไป ภัยก็คงไม่มาถึงเราเช่นนี้”
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ก่อนจะตกลงใจอะไร ควรคิดให้รอบคอบเสียก่อน จะได้ไม่ต้องเสียใจภายหลัง
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. 2544 : 9

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องมังกรบนดวงจันทร์
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	นักดาราศาสตร์
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	มีนักดาราศาสตร์คนหนึ่ง ขณะที่เขากำลังส่องกล้องดู ดวงจันทร์อยู่บนหอดูดาวนั่นเอง เขาก็ได้เห็นสัตว์ประหลาดมีขา และมีปีกตัวหนึ่งปรากฏอยู่บนดวงจันทร์ ด้วยความตื่นเต้น เขาจึง รีบวิ่งลงจากหอบอกเพื่อน ๆ นักดาราศาสตร์ให้เดินทางไปพิสูจน์ เมื่อทุกคนได้ดูผ่านกล้องตัวนั้นต่างก็ลงความเห็นว่ามิมังกรอยู่บน ดวงจันทร์จริง ยังมีนักดาราศาสตร์ชาวผู้หนึ่งที่ร่วมเดินทางมาด้วยเกิดความสงสัย เขาจึงก้มลงมองไปที่กล้องตัวนั้น เขาเพิ่งพิจารณาอยู่ครู่หนึ่ง แล้วคล้ายเกลียวตรงส่วนท้ายของกล้องออก แล้วหยิบแมลงวันตัวหนึ่ง ที่ติดอยู่ที่เลนส์ของกล้องตัวนั้นขึ้นมาพลาบบอกกับชายหนุ่มว่า “การค้นพบของท่านเป็นเรื่องน่าทึ่งมาก แต่จะเป็นการฉลาดกว่านี้ ถ้าท่านจะรู้จักค้นหาสาเหตุให้แน่นอนเสียก่อนว่า เหตุใดจึงมีมังกร บนดวงจันทร์จากกล้องที่สกปรกของท่านตัวนี้”
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ก่อนจะพูดอะไร ควรคิดให้ถี่เสียก่อน
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. 2544 : 15

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องหญิงม่ายกับแม่ไก่
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารรถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. หญิงม่ายกับลูกสาว 2. แม่ไก่
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>นานมาแล้ว มีหญิงม่ายกับลูกสาว ทั้งสองมีฐานะยากจนมาก รายได้อย่างเดียวที่มีก็คือจากการขายไข่ไก่ แต่แม่ไก่ที่มีอยู่เพียงตัวเดียว ออกไข่ให้เพียงวันละฟองเท่านั้น ต่อมาหญิงม่ายเกิดความโลภอยากจะทำให้แม่ไก่ออกไข่มากกว่านี้ จึงปรึกษากับลูกสาว “ถ้าเราให้อาหารแม่ไก่เป็น 2 เท่า มันก็จะออกไข่ให้เราเพิ่มขึ้นเป็นวันละ 2 ฟอง”</p> <p>ลูกสาวออกความเห็น หญิงม่ายเห็นด้วย ทั้งสองจึงเพิ่มอาหารให้แม่ไก่มากขึ้นกว่าเก่า จนแม่ไก่อ้วนท้วนขึ้น แต่มันก็ยังคงออกไข่วันละฟองเดียว อยู่เช่นเดิม</p> <p>“เลี้ยงเสียข้าวสุกเปล่า ๆ อย่าเลี้ยงไก่ไร้ประโยชน์ตัวนี้อีกต่อไปเลย” หญิงม่ายพูดด้วยความโกรธ แล้วตรงเข้าเชือดไก่ตัวนั้นทันที</p> <p>ตั้งแต่นั้นมา นอกจากจะไม่มีไก่แล้ว ยังไม่มีไข่ให้เก็บขายอีกต่อไป</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คิดให้รอบคอบก่อนลงมือทำอะไร จะไม่ต้องมาเสียใจภายหลัง
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. 2544 : 29

2. เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องเต่ากับนกอินทรี
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารภ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. เต่า 2. นกอินทรี
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	เต่าตัวหนึ่งรู้สึกเบื่อที่ได้แต่คลานอย่างเชื่องช้าอยู่บนพื้นดิน จึงได้ร้องบอกสัตว์ปีกทั้งหลายว่า ถ้ามีผู้ใดสามารถพามันขึ้นไปชมโลกเบื้องบนได้ มันจะมอบทรัพย์สินสมบัติมหาศาลที่ซ่อนเอาไว้ให้ ด้วยอู้งเล็อันแข็งแรง นกอินทรีตัวหนึ่งจึงตกลงใจที่จะพาเต่าบินขึ้นไปบนท้องฟ้า เมื่อมันได้ล่องเล่นลุ่มอยู่เหนือท้องฟ้าจนพอใจแล้ว นกอินทรีพาเต่ากลับลงมาถึงพื้นอย่างปลอดภัย พร้อมกับทวงรางวัล แต่เจ้าเต่ากลับตอบด้วยเสียงอ้อมแอ้มว่า “มันไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดจะมอบให้ได้ สิ่งที่พูดออกมาก็เพียงเพื่อต้องการจะได้ขึ้นไปบนท้องฟ้าบ้างเท่านั้น” ดังนั้น นกอินทรีจึงตะปบเจ้าเต่าลอยขึ้นไปจนสูงจากพื้นดินอีกครั้ง แล้วปล่อยร่างเต่าตกลงมาที่พื้นจนสิ้นใจตายในที่สุด
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ความทะเยอทะยานและการเสียสัตย์ นำมาซึ่งผลร้ายในภายหลัง
ที่มาของเรื่อง	: แสปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 16

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องนก สัตว์ป่า กับค่างคาว
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ค่างคาว 2. ผู่งนก 3. สัตว์ป่า
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในสมัยที่ค่างคาวยังสามารถบินออกไปหากินในยามกลางวันได้ เกิดเหตุการณ์ทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างผู่งนกและสัตว์ป่าจนลูกกลามกลายเป็นสงคราม โดยที่ผู่งค่างคาวไม่ได้ตกลงเข้าร่วมกับฝ่ายใด มันประกาศวางตัวเป็นกลาง</p> <p>ผลปรากฏว่าฝ่ายสัตว์ป่ามีชัยเหนือฝ่ายนก ค่างคาวเห็นเป็นโอกาสเหมาะ จึงสมัครใจเข้าร่วมอยู่กับฝ่ายชนะทันที ต่อมาไม่นาน ผู่งนกทั้งหลายต่างรวมตัวกันอย่างแข็งขัน และเข้าจิกตีผู่งสัตว์ป่าจนแตกกระเจิง และสามารถชิงชัยชนะกลับคืนมาได้ เมื่อผู่งค่างคาวเห็นฝ่ายสัตว์ป่าพ่ายแพ้ ก็ขอเปลี่ยนมาเข้าร่วมกับผู่งนกแทน แต่ผู่งนกกลับขับไล่ค่างคาวออกไปด้วยความรังเกียจ</p> <p>ในที่สุด ค่างคาวก็ถูกสัตว์ต่าง ๆ ขับไล่ จนต้องคอยหลบซ่อนตัวในยามกลางวัน และออกหากินในเวลากลางคืน จวบจนทุกวันนี้</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น มันจะถูกทอดทิ้งในที่สุด
ที่มาของเรื่อง	: แอปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 25

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องราชสีห์กับหมาป่า
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	1. หมาป่า 2. ราชสีห์
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	หมาป่าตัวหนึ่งออกล่าลูกแกะมาได้ และกำลังพยายามที่จะนำ ซากลูกแกะผู้น่าสงสารนั้นกลับไปทิ้ง แต่โชคร้ายที่มันไปพบกับราชสีห์หอด โขเข้าตัวหนึ่ง ราชสีห์ตรงเข้ามาแย่งลูกแกะนั้นทันที ซึ่งสร้าง ความขุ่นเคืองให้กับหมาป่ามาก มันตะโกนบอกราชสีห์ว่า “ท่านไม่นึกละอายใจบ้างหรืออย่างไรที่ ทำตัวเป็นเหมือนโจรร้าย เข้าแย่งอาหารของข้าแบบนี้” ราชสีห์ได้ฟังดังนั้นก็หัวเราะว่า แล้วตอบกลับไปว่า “ตัวข้านะรี ที่เจ้าประณามว่าเป็นไอ้โจรร้าย ฮะ...ฮะ...แล้วสิ่งที่เจ้ากระทำมานั้นเล่า เรียกว่าความสุจริตหรือกริ ข้าไม่เชื่อหรือกว่า คนเลี้ยงแกะจะคิดว่าเจ้า เป็นผู้บริสุทธิ์ ทั้ง ๆ ที่เจ้าขโมยเอาลูกแกะของเขามาเช่นนี้!”
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คนที่ทุจริต ยากจะหาความยุติธรรมจากผู้อื่นได้
ที่มาของเรื่อง	: แอปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 45

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องเด็กเลี้ยงแกะกับหมาป่า
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	เด็กชายวัยรุ่น
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ครั้งหนึ่งยังมีเด็กชายวัยรุ่นคนหนึ่งอาศัยอยู่ในไร่ มีหน้าที่ช่วยพ่อแม่เลี้ยงสัตว์ ทุก ๆ วันเขาจะนำฝูงแกะของบิดาเขาขึ้นไปเลี้ยงบนเนินเขาห่างไกลออกไปจากที่พักอาศัยเป็นกิจวัตร เขาไม่ค่อยพอใจจะใช้ชีวิตโดดเดี่ยวในที่เช่นนั้นนัก</p> <p>วันหนึ่ง เขาปรารถนากับตัวเองว่า “ฉันจะร้องตะโกนว่า หมาป่า หมาป่า” แล้วทุกคนก็จะต้องเข้าใจว่า หมาป่ามากัดกินแกะของฉัน คนเหล่านั้นก็จะพากันวิ่งมาช่วยฉัน มันคงจะสนุกขบขันไม่น้อยทีเดียว ที่พวกนั้นมาถึงแล้วไม่พบหมาป่าแม้แต่ตัวเดียว คิดดังนี้แล้ว เขาจึงตะโกนร้องขึ้นว่า “หมาป่า หมาป่า” และชาวไร่ทุกคนก็พากันวิ่งมาจะช่วยเหลือเขา แต่เมื่อคนเหล่านั้นมาถึงเด็กเลี้ยงแกะไม่ได้เอ่ยปากขอบคุณพวกนั้นเลย เขาเพียงแค่ว่า</p> <p>“หมาป่าไม่มีหรือหะ มันเป็นเรื่องตลกเท่านั้น ที่นี้พวกท่านทุกคนก็น่าจะกลับไปบ้านกันได้แล้ว” เด็กเลี้ยงแกะทำเช่นนี้อยู่สามครั้ง และทุกครั้งเขาก็จะบอกพวกชาวไร่ที่หวังดีเหล่านั้นว่า “หมาป่าไม่มีหรือหะ”</p> <p>วันหนึ่ง หมาป่าก็เกิดมาขึ้นจริง ๆ “ช่วยด้วย ช่วยด้วย หมาป่ามาแล้ว” เด็กเลี้ยงแกะตะโกนร้องเสียงหลง แต่ทุกคนกลับบอกกันว่า “เรารู้แล้วว่าไม่มีหมาป่า เขาเพียงแต่ตะโกนร้องหลอกพวกเราเล่นสนุกเท่านั้น ไม่มีเรื่องร้ายเกิดขึ้นดอก คราวนี้ เราจะไม่ไปแน่” เมื่อคนเหล่านั้นไม่พากันไปช่วยเสียแล้วหมาป่าก็เลยกินแกะของเด็กเสียหมดฝูง</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	การพูดโกหก ทำให้ไม่มีใครเชื่อถือ ควรพูดแต่ความจริงที่มาของเรื่อง
	: ครูพร. นิตานอีสป ฉบับประกอบภาพ. 2542 : 24-29

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องสุนัขจิ้งจอกกับนกกระสา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ
	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. สุนัขจิ้งจอก 2. นกกระสา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>วันหนึ่ง...สุนัขจิ้งจอกเอ่ยปากชวนนกกระสาว่า “ฉันอยากจะเชิญเธอไปกินอาหารที่บ้านของฉันสักหน่อย” “ขอบใจมาก” นกกระสาตอบรับ “ฉันยินดีจะไป”</p> <p>แต่เมื่อนกกระสาไปถึงบ้านสุนัขจิ้งจอก มันได้พบว่าสุนัขจิ้งจอกได้จัดอาหารที่จะเลี้ยงไว้ในจานแบน ๆ 2 จาน นกกระสาจึงไม่สามารถจะกินอะไรได้ เพราะจงอยปากของมันยาว</p> <p>ส่วนเจ้าสุนัขจิ้งจอกกลับกินอาหารในจานของมันอย่างสะดวกสบาย ซ้ำยังกล่าวกับนกกระสาอีกว่า “เธอไม่ชอบอาหารในจานของเธอหรือ ถ้าเธอกินอะไรไม่ได้ละก็ ฉันจะช่วยกินแทนเธอเอง”</p> <p>ดังนั้น สุนัขจิ้งจอกจึงกินอาหารในจานของมันและทิ้งในจานของนกกระสาจนหมด</p> <p>ต่อมาไม่ช้า นกกระสาก็ออกปากเชิญสุนัขจิ้งจอกไปกินอาหารที่บ้านของมันบ้าง นกกระสาจัดอาหารใส่ไว้ในเหยือกคอสองใบ คราวนี้ จึงถึงคราวที่เจ้าสุนัขจิ้งจอกไม่สามารถจะกินอาหารที่อยู่ในเหยือกนั้นได้ มันจึงต้องเป็นฝ่ายนั่งเฝ้าดู ขณะที่นกกระสากินอาหารในเหยือกทั้งสองใบอย่างเอร็ดอร่อย</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	การเล่ห์กลกับบุคคลอื่นได้ คนอื่นก็อาจจะใช้เล่ห์กลอย่างเดียวกัน
ที่มาของเรื่อง	: ครูพร. นิทานอีสป ฉบับประกอบภาพ. 2542 : 77-81.

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องแม่บ้านกับแมว
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. แม่บ้าน 2. แมว
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>แม่บ้านผู้หนึ่งทนความรำคาญภายในบ้าน เพราะพวกหนูเข้ามา ก่อกวนและกัดกินข้าวของเสียหายไม่ได้ นางจึงไปออกปากว่าจ้างแมวตัวหนึ่งให้มาช่วยกำจัดหนู “ข้าจะให้เจ้ากินและอยู่ในบ้านของข้าอย่าง เป็นสุขไปชั่วชีวิต” แม่บ้านว่า “ถ้าเจ้าช่วยกำจัดหนูในบ้านข้าให้หมดไป”</p> <p>แมวตกลง และช่วยปราบหนูในบ้านนั้นจนหมดสิ้น แต่ครั้งแล้ว เมื่อหนูหมดไปจากบ้าน แม่บ้านก็กลับบอกแก่แมวว่า “เวลานี้หนูก็หมดไปจากบ้านนี้แล้ว เจ้าก็คงไม่มีประโยชน์อะไรต่อข้านัก เจ้าควรจะไปจากบ้านของข้าได้แล้วเหมือนกัน เพราะข้าก็ไม่ค่อยมี อาหารที่จะจุนเจือต่อไปได้แล้ว”</p> <p>เมื่อแมวออกไปจากบ้านแล้ว พวกหนูก็กลับเข้ามาอาศัยอยู่กินกัน ในบ้านนั้นอีกอย่างสุขสบาย แม่บ้านจึงต้องไปหาแมว อ้อนวอน ให้แมวกลับไปอยู่ช่วยกำจัดหนูอีก แมวพูดกับแม่บ้านว่า “พอที่ ข้าไม่ขอ อยู่ในบ้านของคนที่ได้รับจะเช่นท่านอีกแล้ว”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คนที่ไร้สัจจะนั้น แม้สัตว์เดียรฉานก็ยังรังเกียจที่จะอยู่ร่วม
ที่มาของเรื่อง	: ครูพร. นิตานอีสป ฉบับประกอบภาพ. 2542 : 55-59

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องนกกา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	นกกา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>รู้กันทั่วไปว่า นกกาเป็นนกที่ขี้โมย โดยเฉพาะอาหารแล้ว นกกาขโมยได้เก่งนัก กาจึงเป็นนกที่หน้าด้านที่สุด นอกจากนี้อีกกายังเป็นนกที่ขี้อิจฉาริษยาตัวอื่น เห็นนกตัวอื่นสวยกว่าตน กาก็เกิดความไม่พอใจโดยเฉพาะนกยูงด้วยแล้ว กาก็ไม่ชอบหน้าเอาเลย</p> <p>วันหนึ่ง กาลงสำรวจตรวจดูขนของตัวเองแล้ว รู้สึกไม่พอใจในความดำสนิทมืดหมองไม่เห็นความสวยงามส่วนไหน ๆ เลย จึงไปเที่ยวหาขนนกยูงมาแซมขนของตน เสร็จแล้วก็เที่ยวโฆษณาว่าตัวเองเป็นนกที่สวยงามกว่านกใด ๆ ในโลก จนเป็นที่เกลียดชังของนกทั่วไป เพราะนกทั้งหลายเห็นแล้วก็รู้ว่ามิใช่ขนของกาจริง ๆ เป็นขนของนกยูง จึงต่างพากันมารุมจิกขนที่แซมออกหมด แต่เพราะความหมั่นไส้มาก จึงช่วยกันจิกขนดำของกาออกด้วย กาก็เหลือแต่ตัวล่อนจ้อนน่าอัปอายขายหน้าจริง ๆ</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	จงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่ถกฉวยของผู้อื่น
ที่มาของเรื่อง	: ไพโรจน์ อยู่มณฑียร. ปรัชญาธรรมตามนัยคิดของอิสป. 2545 : 89-91

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องหมาป่ากับสุนัขจิ้งจอก
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. หมาป่า 2. สุนัขจิ้งจอก
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>หมาป่ากับหมาจิ้งจอก ทั้งสองหมาจิ้งจอก ฆาตกรที่เล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวที่สุด จนหมาป่าตามไม่ทัน</p> <p>หมาป่าตัวหนึ่ง ไม่อยากออกหาอาหารกินทุกวัน เพราะมันเหนื่อยในการหาอาหารแต่ละครั้ง จึงคิดอุบายที่จะทำชีวิตให้สบาย โดยการหาอาหารมาสะสมไว้กินได้หลายวัน หมาป่าเร่งหาอยู่ไม่กี่วันก็ได้มากพอไม่ต้องออกไปหาให้เมื่อยลำอีก แล้วนอนหลับสบายอยู่ในโพรง</p> <p>ฝ่ายหมาจิ้งจอกไม่เห็นหน้าหมาป่าหลายวัน เกิดความสงสัย ทำไมไม่ออกหาอาหารอย่างเคย วันหนึ่งจึงเดินพบกันเข้าข้าง ๆ โพรง จึงทักทายกันขึ้น “เป็นอย่างไรละ ไม่เห็นหน้าเห็นตาเลยเดี๋ยวนี้”</p> <p>หมาจิ้งจอกร้องทักขึ้นก่อน</p> <p>“ข้าเป็นไข้ไม่สบาย ตอนนี้อาตมนอนชม” หมาป่าตอบอย่างโกหก หมาจิ้งจอกจึงคิดหาอุบายไปบอกคนให้มาฆ่าหมาป่า พอหมาป่าตายจิ้งจอกเจ้าเล่ห์ก็เข้าไปครอบครองทันที แต่อยู่ได้ไม่นาน คนที่ฆ่าหมาป่าตายนั้นได้กลับมาอีกครั้งหนึ่ง ได้ฆ่าหมาจิ้งจอกเพื่อเอาไปเป็นอาหารในเย็นวันหนึ่งหลังจากที่ได้ลิ้มรสชาติของหมาป่ามาแล้ว</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. คนคดในข้ออยู่ในกระดูก ไม่มีความซื่อสัตย์ต่อใคร 2. หักหลังเพื่อนฝูง ททรยศคดโกงผู้อื่น ย่อมได้รับผลร้ายเสมอ
ที่มาของเรื่อง	: ไพโรจน์ อยู่มณฑลเชียร. ปรัชญาธรรมตามนัยคิดของอิสป. 2545 : 89-91

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องสุนัขจิ้งจอกกับจระเข้
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. สุนัขจิ้งจอก 2. จระเข้
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งเกิดกระหายน้ำขึ้นมา มันจึงตรงไปที่บึงแห่งหนึ่ง ขณะที่มันกำลังก้มลงจะดื่มน้ำนั่นเอง มันก็เหลือบไปเห็นจระเข้ใหญ่ตัวหนึ่งกำลังจับตามองมันอยู่ที่ฝั่งตรงข้ามอยู่แล้ว มันรีบถอยหลังขึ้นฝั่งทันที จระเข้เห็นเหยื่อตัวเช่นนั้นก็ออกอุบายพูดขึ้นมาว่า “ท่านไม่ต้องกลัวข้าหรอก ลงมาดื่มน้ำให้สบายเถิด ข้ากำลังอยู่ในระหว่างจำศีล ไม่กินสิ่งมีชีวิตอยู่แล้ว”</p> <p>สุนัขจิ้งจอกรู้ทันจึงตอบไปว่า “ท่านจะจำศีลหรือไม่ก็เป็นเรื่องของท่าน สำหรับข้าตราบใดที่ท่านยังเป็นจระเข้และข้ายังเป็นสุนัขจิ้งจอกอยู่ละก็ จะให้ข้าเชื่อคำพูดของท่านคงไม่ได้แน่” ว่างแล้วสุนัขจิ้งจอกก็รีบกระโดดหนีหายไปทันที ทิ้งให้จระเข้มองตามไปด้วยความหิว</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ถ้าจะลงนรกการพูด ก็ให้พูดแต่ความจริง
ที่มาของเรื่อง	: บัญชา , สมโชค และสุชีราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 2. 2543 : 5

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องกากับงู
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารรถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. นกกาฬวิเมีย 2. งู 3. เจ้าชาย
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>มีนกกาฬวิเมียคู่หนึ่งทำรังอยู่บนต้นไม้ริมลำธาร กาฬวิเมียจะวางไข่ในรังในฤดูใบไม้ผลิเป็นประจำทุกปี แต่ไข่ของมันก็จะถูกงูซึ่งอาศัยอยู่ในโพรงใต้ต้นไม้ นั้นขโมยไปกินเสมอ กาสองวิเมียโกรธแค้นมาก จึงหาทางแก้แค้นงูอยู่ตลอดเวลา วันหนึ่งก็มีขบวนเสด็จของเจ้าชายองค์หนึ่งมาที่ลำธารแห่งนี้เพื่อทรงเล่นน้ำ เจ้าชายทรงถอดกำไลทองมีค่าวางไว้บนก้อนหินริมลำธาร ก่อนที่จะทรงลงเล่นน้ำ กาฬวิเมียเกิดความคิดอย่างหนึ่งขึ้นมาทันที มันจึงบอกให้กาฬวิเมียผู้แอบไปคาบกำไลทองของเจ้าชายมา แล้วนำไปซุกแอบไว้ที่โพรงของงูซึ่งกำลังหลับสนิทอยู่ เมื่อเจ้าชายทรงขึ้นจากน้ำ แต่งพระองค์เสร็จก็ทรงหันไปหยิบกำไลทอง แต่มันหายไปเสียแล้ว เจ้าชายทรงโกรธมาก ตรัสให้พวกทหารที่ตามเสด็จมาออกค้นหาไปทั่ว ไม่นานทหารคนหนึ่งก็ซุกกำไลทองขึ้นมา “นี่พะยะค่ะ งูที่อาศัยอยู่ในโพรงไม้แห่งนี้เองที่ขโมยกำไลทองของพระองค์” บรรดาทหารที่ติดตามมาก็ช่วยกันตีสงูตัวนั้นจนตาย</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ทำดียอมได้ดี ทำชั่วยอมได้ชั่ว
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 5. 2544 : 41

3. เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องนกกกระทากับไก่
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. นกกกระทา 2. ไก่
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ชายคนหนึ่งนำนกกกระทาเข้ามาเลี้ยงรวมเอาไว้ในกรงของไก่ เขาตั้งชนปีกของมันออกมา เพื่อป้องกันไม่ให้บินหนีไป นกกกระทาจึงมักถูกพวกไก่อุ้มจิกและไล่ตีทุกวัน เพื่อไม่ให้มาแย่งอาหารของมัน นกกกระทาได้รับความทุกข์ทรมานมาก จึงรำพึงกับตนเองว่า “การกระทำของพวกไก่ที่ทำกับข้าทุกวัน ช่างโหดร้ายทารุณเกินกว่าที่จะทนอยู่ต่อไปได้ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ก็เพราะว่าข้าเป็นสัตว์หลงฝูงในกลุ่มของพวกมันนั่นเอง”</p> <p>หลายวันผ่านไป นกกกระทาเริ่มรู้สึกว้า ไม่เพียงแต่ไก่อจะจิกตีวิวาทกับมันเท่านั้น แม้แต่ไก่พวกเดียวกัน มันก็มักจะทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เสมอ นกกกระทาเห็นดังนั้น จึงรำพึงขึ้นมาอีกว่า “ไม่เพียงแต่มันจะโหดร้ายต่อข้าเท่านั้น แม้แต่พวกเดียวกันเอง มันก็ไม่เคยคิดที่จะละเว้นเลยหรือนี่”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คนพาลมักชอบหาเรื่องวิวาทกับผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลใดเลย
ที่มาของเรื่อง	: แสบป๋าคิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 218

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องนกยูงกับนกสาริกา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. นกยูง 2. นกสาริกา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว บรรดานกทั้งหลายอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยไม่มีใครใดปกครอง วันหนึ่งพวกมันตัดสินใจที่จะเลือกหาผู้ปกครอง มาคอยปกป้องดูแล นกยูงผู้มีแพนขนอันงามสง่าจึงเสนอตน</p> <p>นกทั้งหมดจึงขอประชุมเพื่อลงคะแนนเสียง และก่อนที่ฝูงนกกำลังจะตัดสินใจเลือกนกยูงเป็นผู้ปกครอง นกสาริกาก็พูดแย้งขึ้นว่า “เพื่อนนกทั้งหลาย ถึงแม้ว่านกยูงจะเป็นนกที่มีขนอันสวยงามเพียงไรก็ตาม แต่ถ้านกอินทรีเข้ามาโจมตีทำร้ายพวกเรา ความสวยงามเช่นเจ้านกยูงตัวนี้ ยังจะปกป้องชีวิตพวกเราเอาไว้ได้หรือ”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	กำลังและความสามารถ คือคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับการเป็นหัวหน้ามากกว่าความสวยงาม
ที่มาของเรื่อง	: แอปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 21

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องม้ากับลา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. พ่อค้า 2. ม้า 3. ลา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>มีพ่อค้าคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าของม้าและลาอย่างละตัว เขามักจะนำสินค้าจากหมู่บ้านหนึ่งไปขายให้อีกหมู่บ้านหนึ่ง โดยจะแบ่งสินค้าทั้งหมดเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน โดยให้ลาบรรทุกส่วนหนึ่งและม้าบรรทุกส่วนหนึ่ง ทุกครั้งไป</p> <p>อยู่มาวันหนึ่ง ม้าเจ้าเล่ห์คิดจะผ่อนแรงตัวเอง จึงออกอุบายบอกกับลาว่า “เพื่อนรัก ข้าเพิ่งเดินสะดุดก้อนหินเมื่อคืน เจ็บขาเหลือเกิน คงแบกไม่ไหวแน่ ท่านช่วยแบ่งเอาของบนหลังข้าไปบ้างนะ” ลาสซึ่งไม่มีปากมีเสียงก็ยอมทนแบกของที่ม้าแอบถ่ายไปให้ส่วนหนึ่งโดยไม่ปริปาก แต่พอใกล้จะถึงหมู่บ้าน ลาสซึ่งบรรทุกของหนักเกินกำลังก็เกิดหมดแรงล้มลง เจ้าของหันมาเห็นเข้า จึงย้ายของทั้งหมดบนหลังลามาสไต่บนหลังม้าแทน ม้าเจ้าเล่ห์จึงได้แต่รำพึงกับตัวเองว่า “นี่เพราะความเห็นแก่ตัวแท้ ๆ เราถึงต้องมารับกรรมคนเดียวเช่นนี้”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว
ที่มาของเรื่อง	: บัญชา, สมโชค และสุชีราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 2. 2543 : 23

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องราชสีห์กับวัว 4 ตัว
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	1. วัว 4 ตัว 2. ราชสีห์
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	วัว 4 ตัว ผูกมิตรรักใคร่ต่อกันมาก พวกมันไม่เคยที่จะแยกห่างจากกันไปไหนตามลำพังเลย ไม่ว่าจะเป็ดยามออกหาอาหาร หรือกระทั่งยามหลับนอน ราชสีห์ตัวหนึ่งเห็นวัวทั้งสี่เข้า ก็คิดที่จะล่ากินเป็นอาหาร แต่มันรู้ว่าถ้าวัวทั้งหมดอยู่รวมกันเช่นนี้ มันก็ไม่อาจเข้าจู่โจมได้ ราชสีห์เจ้าเล่ห์จึงคิดอุบายให้วัวทั้งสี่แตกความสามัคคีกัน มันพยายามเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้วัวแต่ละตัวฟัง เพื่อก่อความระแวงสงสัยซึ่งกันและกัน ในที่สุดแผนการของมันก็ประสบผลสำเร็จ วัวทั้งสี่ต่างมีแต่ความอิจฉาริษยา และระแวงกันอยู่ตลอดเวลา ในไม่ช้า มันก็แตกกลุ่มแยกกันออกหาอาหารตามลำพัง ทำให้ราชสีห์สามารถฆ่าวัวแต่ละตัวเป็นอาหารได้อย่างง่ายดาย
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	สามัคคีคือพลัง
ที่มาของเรื่อง	: แอปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 42

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องสุนัขจิ้งจอกกับปู
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	1. ปู 2. สุนัขจิ้งจอก
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	ปูตัวหนึ่งเดินขึ้นมาจากทะเลเพื่อหาอาหารบนฝั่ง สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งก็บังเอิญเดินเลาะเลียบริมชายหาดผ่านมาพบ จึงรีบตะปบจับปูเอาไว้ มันดึงตัวปูออกมาจากกระดอง เพื่อเตรียมที่จะกินเป็นอาหาร ปูได้รับความเจ็บปวดมาก มันรำพึงออกมาอย่างเศร้าใจขณะที่ใกล้จะตายว่า “สมควรแล้วที่ข้าได้รับผลกระทบเช่นนี้ เพราะท้องทะเลต่างหากที่ควรจะเป็นที่อยู่อาศัยของข้า ไม่จำเป็นเลยแม้แต่น้อยที่ข้าจะต้องดิ้นรนขึ้นมาบนฝั่งเพื่อหาอาหารกินเช่นนี้”
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	การละทิ้งความขำขานในหน้าที่การงานมาทำในสิ่งที่ตนไม่รู้ ยอมนำความเดือดร้อนมาสู่ตน
ที่มาของเรื่อง	: แสบป๋าคิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 73

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องสุนัขจิ้งจอกหางด้วน
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	สุนัขจิ้งจอกหางด้วน
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ในวันหนึ่ง เจ้าสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งวิ่งไปติดกับดักสัตว์ มันพยายามที่จะดึงหางของมันที่ติดอยู่ในกับดักให้หลุดออก ในที่สุดมันก็ดึงหลุดจากกับดักออกมาได้ แต่หางของมันไม่ได้หลุดมาด้วยหางมันขาดติดอยู่กับที่กับดักนั่นเอง มันไม่ค่อยจะสบายใจนัก</p> <p>เมื่อมองเห็นว่าหางของมันด้วนกุด “สุนัขจิ้งจอกตัวอื่น ๆ คงจะหัวเราะเยาะเราแน่” มันคิด “ฉันจะทำอย่างไรดีนะ อ้อ...ฉันรู้แล้ว ฉันจะต้องทำให้พวกเพื่อน ๆ เกิดความคิดคล้ายตามฉันว่าสุนัขที่ไม่มีหางนี้แหละวิเศษกว่า”</p> <p>ดังนั้น มันจึงเที่ยวได้บอกกับสุนัขจิ้งจอกตัวอื่น ๆ ด้วยกันว่า “พวกท่านจะดูกระฉับกระเฉงทีเดียว ถ้าไม่มีหาง แล้วอ้ายหางนี้ก็ใช้อะไรไม่ได้เลยจริงไหม คุณนซี ฉันสามารถวิ่งได้เร็วมาก เพราะว่าฉันไม่มีหาง” แต่สุนัขจิ้งจอกสูงอายุตัวหนึ่งแย้งว่า “ที่เจ้าว่าเช่นนั้น ก็เพราะมีเจ้าเพียงตัวเดียวเท่านั้นที่หางด้วน เจ้าก็เลยไม่อยากจะให้พวกเรามีหาง แต่พวกเรารักหางของเรา แล้วเราก็มรักษาหางของเราไว้ได้ดี ขอบใจนะ”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คนมีปัญญาฉลาดนั้นจะไปหลอกเขาไม่ได้ง่ายนัก
ที่มาของเรื่อง	: ครูพร. นิตานอีสป ฉบับประกอบภาพ. 2542 : 11-14.

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องลมกับพระอาทิตย์
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลม 2. พระอาทิตย์ 3. ชายหนุ่ม
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>วันหนึ่ง...ลมกล่าวกับดวงอาทิตย์ว่า “เพื่อนคอยดูผู้ชายคนที่เดินไปตามถนนนั้นนะ มันจะทำให้เขาต้องถอดเสื้อคลุมของเขาออกให้ได้กว่าที่เพื่อนทำที่เดียว” “เอาซี เรามาลองดูกันได้อีก” พระอาทิตย์เห็นชอบด้วย “กันจะให้เพื่อนลองก่อน”</p> <p>ดังนั้น ลมจึงลงมือที่จะทำให้ผู้ชายคนนั้นถอดเสื้อคลุมของเขาออก ลมพยายามพ่นกระแสลมให้แรงขึ้น...แรงขึ้น...และก็แรงขึ้น แต่ชายผู้นั้นก็เพียงแต่ดึงชายเสื้อคลุมของเขาให้กระชับเข้ากับร่างแน่นเข้า โดยไม่ยอมถอด ในที่สุด ลมก็ต้องร้องบอกว่า “กันยอมแพ้แล้ว กันไม่สามารถจะทำให้เขาถอดเสื้อคลุมได้”</p> <p>คราวนี้ ก็ถึงทีของพระอาทิตย์ลองบ้าง พระอาทิตย์ค่อย ๆ แผดแสงให้แรงขึ้นเต็มที่ ในไม่ช้า ชายผู้นั้นก็รู้สึกร้อน จนต้องถอดเสื้อคลุมเขาออก “กันชนะแล้ว” พระอาทิตย์ว่า “กันทำให้เขาถอดเสื้อคลุมของเขาออกได้”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ความกรุณาปราณี สามารถเอาชนะการใช้อำนาจ
ที่มาของเรื่อง	: ศิริบุญ, นิทานอีสป เล่ม 2. 2540 : 69-70

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องห่านกับนกกระสา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ห่าน 2. นกกระสา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ณ บึงใหญ่แห่งหนึ่งใจกลางป่า มีห่านและนกกระสาคู่หนึ่งกำลังเดินท่องน้ำหาปลาเล็กปลาน้อยกินเป็นอาหาร โดยไม่รู้ตัวเลยว่าภายในพุ่มไม้เบื้องหลังพวกมันนั้น มีพรานป่าคนหนึ่งยืนถือปืนคอยท่าจะยิงพวกมันอยู่ ห่านก้มหน้าก้มตากินอย่างไม่ยั้ง ในขณะที่นกกระสาค่อย ๆ กินอย่างไม่รีบร้อนนัก เมื่อมันหันมาเห็นห่าน มันก็พูดเตือนขึ้นว่า “นี่ห่าน กินขนาดนี้ ระวังบินไม่ไหวนะ” แต่ห่านไม่ฟัง มันยังคงกินเอา กินเอาอย่างไม่คิดถึงอะไรทั้งนั้น</p> <p>ส่วนนายพรานพอเห็นนกกระสาและห่านผลอ เขาก็ยกปืนขึ้นตั้งท่าจะยิงทันที นกกระสาหันไปเห็นเข้าพอดี เลยฉวยโอกาสบินหนีไปได้ ในขณะที่ห่านแม้จะหันมาเห็นนายพรานเหมือนกัน แต่มันก็หนีไม่พ้น เพราะท้องอันหนักของมันนั่นเอง ทำให้มันไม่สามารถจะบินขึ้นได้ มันจึงตกเป็นอาหารของนายพรานในที่สุด</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ไม่เชื่อฟังคำผู้หวังดี ซื่อสัตย์อยู่ในอันตราย
ที่มาของเรื่อง	: บัญชา, สมโชค และสุชีราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 3. 2543 : 35

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องลากับเงา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชายหนุ่ม 2. ลา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ชายหนุ่มคนหนึ่งตกลงเช่าลาตัวหนึ่งเพื่อใช้ขี่เดินทางข้ามท้องถื่นอันทุรกันดารและแห้งแล้ง โดยมีเจ้าของลาติดตามไปด้วย ครั้นถึงเวลาเที่ยงแดดร้อนจัด ชายหนุ่มจึงลงจากหลังลามา นั่งพักกับพื้นทราย โดยอาศัยร่มเงาของลาเป็นที่บังแดด เจ้าของลาซึ่งยืนตากแดดอยู่เห็นดังนั้นก็ไม่ยอมอ้างว่าเขามีสิทธิ์ที่จะเข้าไปหลบแดดในเงาของลามากกว่า “เข้าได้จ่ายค่าเช่าให้ท่านถูกต้องแล้ว เข้าก็ควรจะมีสิทธิ์ที่จะใช้เงาของลาได้” ชายหนุ่มว่า “ท่านขอเช่าแต่ตัวลาเท่านั้น ไม่ได้ขอเช่าเงาของลาด้วย ดังนั้นท่านไม่มีสิทธิ์” ชายเจ้าของลาโต้แย้ง</p> <p>เมื่อไม่มีใครยอมใครจึงเกิดการทะเลาะชกต่อยกันขึ้นในระหว่างนั้นเองลาเกิดตกใจ มันจึงวิ่งหนีหายไป</p> <p>ในที่สุดชายทั้งสองก็เลยต้องเดินตากแดดไปตลอดทาง</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	เมื่อไรซึ่งความสามัคคี ประโยชน์อันพึงมีก็หายไป
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. 2544 : 13

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องพรสามประการ
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชายตัดฟืน 2. ภรรยาของชายตัดฟืน 3. เทวดา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>วันหนึ่งขณะที่ชายตัดฟืนกำลังเจือขวานจะตัดต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งในป่า ก็มีเสียง ๆ หนึ่งดังขึ้นขอร้องไม่ให้เขาตัดต้นไม้ต้นนี้ “แล้วข้าจะให้พรท่านสามประการ” ชายตัดฟืนรู้ทันทีว่าเป็นเสียงของรุกขเทวดา เขายินดีรับพรสามประการนั้น พอกลับมาถึงบ้านเขาก็เล่าเรื่องทั้งหมดให้ภรรยาฟัง จากนั้นภรรยาก็นำอาหารเข้ามาให้ “ข้าวมต้มอีกแล้วหรือตอนนี้เรารวยแล้ว ข้าอยากกินขนมปังดำมากกว่า” ทันใดนั้นเองก็มีขนมปังดำปรากฏขึ้นบนโต๊ะ ภรรยารู้ทันทีว่าพรข้อแรกถูกขอไปแล้ว และได้ขนมปังมาเพียงก้อนเดียว นางโมโหมากเลยพลั้งปากพูดไปว่า “โง่เสียจริง ข้าอยากให้ขนมปังอันนี้ไปติดที่จมูกแก๊งค์” พอพูดจบขนมปังก็ลอยไปติดที่จมูกชายตัดฟืน แม้ทั้งสองพยายามจะดึงเท่าไรขนมปังก็ไม่ยอมหลุด ในที่สุดชายตัดฟืนและภรรยาจึงจำใจต้องใช้พรข้อที่สาม ขนมปังก้อนนั้นจึงหายวับไป ชายตัดฟืนและภรรยาจึงไม่ได้อะไรจากพรทั้งสามข้อนี้เลย</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คิดให้รอบคอบก่อนพูด
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 5. 2544 : 19

4. เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญ
ตนให้เกิดประโยชน์

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องแพะกับบงุ่น
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. แพะ 2. นายพราน
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>แพะตัวหนึ่งหนีการไล่ล่าของนายพรานเข้าไปหมอบตัวหลบซ่อนอยู่ใต้ต้นบงุ่น เมื่อเห็นว่าพ้นจากอันตรายแล้ว มันจึงลุกขึ้น แล้วเริ่มแพะเล็มผลและใบของต้นบงุ่นที่มันใช้อาศัยกำบังตัวอยู่นั่นเอง</p> <p>นายพรานที่อยู่ไม่ไกลนักได้ยินเสียงไปไม่ไหว จึงหวนกลับมาแล้วพบว่าแพะกำลังกินใบบงุ่นอยู่ จึงยิงธนูจนแพะถึงแก่ความตาย</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	การไม่รู้จักสำนึกบุญคุณ ซ้ำยังทำร้ายผู้มีพระคุณย่อมจะได้รับผลร้ายในสักวันหนึ่ง
ที่มาของเรื่อง	: แอปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 32

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องราชสีห์เฒ่า
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	ราชสีห์
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ราชสีห์ตัวหนึ่งใช้ชีวิตในวัยหนุ่มอย่างดุร้ายป่าเถื่อน จนเมื่อถึงวัยชราที่หมดพลังกำลังลง สัตว์ทั้งหลายจึงพากันรุมล้อมและทำร้ายเป็นการแก้แค้น หมูป่าใช้เขี้ยวแหลมคมของมันพุ่งเข้าชน วัวป่าใช้เขาเสือกแทง ลาใช้ขาหลังตีด</p> <p>ราชสีห์เฒ่าได้รับความเจ็บปวดเป็นอันมาก จึงร้องออกมาอย่างขมขื่นว่า “จุดจบของข้าช่างน่าเศร้าใจอะไรเช่นนี้ เป็นจุดจบของราชสีห์ผู้กล้าหาญที่ต้องมาถูกทำร้ายในยามชรา โดยเฉพาะต้องมาถูกเจ้าลา สัตว์ผู้โง่เขลาตีดด้วยขาหลัง”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คนที่ไม่เคยสร้างมิตร คนที่มุ่งร้ายต่อผู้อื่น รวมทั้งคนที่เห็นแก่ตัว เมื่อยามตกอับก็จะได้รับภัย และไม่มีผู้ใดเห็นใจ
ที่มาของเรื่อง	: แสบป๋าคิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 46

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องมดกับนกพิราบ
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น ตัวละคร	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์ <ol style="list-style-type: none"> 1. มด 2. นกพิราบ 3. ชายหนุ่ม
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>วันหนึ่ง.ในฤดูร้อน มดตัวหนึ่งเดินไต่ไปที่ริมธาร เพื่อจะดื่มน้ำ แต่มันพลาดตกลงไปในน้ำ ไม่สามารถจะตะเกียกตะกายขึ้นมาได้</p> <p>นกพิราบตัวหนึ่ง มองเห็นมดตกอยู่ในอันตราย “ฉันต้องช่วยมดนั้น” มันว่า “ถ้าฉันจิกเอาไปมันทั้งลงไปน้ำ มดคงจะไต่ขึ้นมาได้”</p> <p>ไปไม่ได้ ไปไม่อาจจะเป็นเหมือนเรือเล็ก ๆ ของเจ้ามดน้อยนั้นก็ได้”</p> <p>คิดดังนั้นแล้ว นกพิราบก็จิกคาบไปไม้หย่อนลงไปน้ำ และมดก็ไต่ขึ้นมาอยู่บนใบไม้ได้ “ขอบใจ คุณพิราบ” มดกล่าว</p> <p>“สักวันหนึ่ง ฉันคงจะได้ช่วยคุณบ้าง”</p> <p>ต่อมามีเช้า ชายผู้หนึ่งผ่านมาทางนั้นพร้อมด้วยคันธนูและลูกธนู เขามองเห็นนกพิราบเกาะอยู่บนต้นไม้ เขาจึงค่อย ๆ ย่องเข้าไปแล้ววางธนูขึ้นเพื่อจะยิงนกพิราบตัวนั้นขณะเดียวกัน มดน้อยตัวนั้นก็ผ่านมาถึงที่นั่น มันจึงตรงเข้ากัดที่ขาของชายผู้นั้นทันที เล่นเอาชายผู้นั้นถึงกับกระโดดโหยงเพราะเจ็บ และลูกธนูของเขาก็แล่นขึ้นไปสู่ท้องฟ้า และพลาดเป้าหมายคือนกพิราบไปเสีย</p> <p>ดังนั้น นกพิราบจึงบินหนีรอดพ้นอันตรายไปได้ “ขอบใจมากนะพ่อมดน้อย” นกพิราบร้องบอก “เธอได้ช่วยฉันเป็นการตอบแทนคุณแล้ว”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น ที่มาของเรื่อง	การตอบแทนคุณ – การช่วยเหลือเพื่อนด้วยกัน : ครูพร. นิทานอีสป ฉบับประกอบภาพ. 2542 : 30-34

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องสุนัขในรางหญ้า
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับคุณค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. สุนัข 2. ม้า 3. แม่วัว
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>วันหนึ่ง...เจ้าสุนัขตัวหนึ่งวิ่งเข้าไปในคอกม้า แล้วกระโดดขึ้นไปนอนบนรางหญ้า ในรางหญ้านั้นมีหญ้าและฟางอยู่ด้วย เมื่อม้าและแม่วัวเข้ามาในคอก เพื่อต้องการกินหญ้าของมัน แต่เจ้าสุนัขไม่ยอมให้ม้าและวัวกิน “ในเมื่อเจ้าไม่กินหญ้า เจ้าก็ไม่น่าที่จะหวังหญ้าของเราไว้” แม่วัวกล่าว “เราต้องการหญ้า เพราะหญ้าเป็นอาหารของเรา” ม้าพูดเสริม แต่สุนัขกับพูดว่า “ถ้าฉันกินหญ้านี้ไม่ได้แล้ว ฉันก็จะไม่ยอมให้แก่ทั้งสองกินเหมือนกัน” “อ้าว ทำไมเป็นงั้นล่ะ” แม่วัวถาม “เอ๊ะ ทำไม” ม้าถาม “ก็เพราะว่าฉันไม่ยอมเห็นแก่กินอาหารที่ฉันกินไม่ได้ด้วยนะซี” สุนัขตอบอย่างหน้าด้าน ๆ “ไปให้พ้น”</p> <p>ดังนั้น ม้าและแม่วัวก็ต้องออกจากคอกไปด้วยความหิวโหย</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	อย่าหวังแทนผู้อื่นในสิ่งที่เธอไม่ต้องการ
ที่มาของเรื่อง	: ครูพร. นิตานอีสป ฉับบสอนน้อง. 2542 : 25

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องสั้นขี้จิ้งจอกกับนกกระสา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. สุนัขจิ้งจอก 2. นกกระสา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>จิ้งจอกเจ้าเล่ห์ตัวหนึ่งกินอาหารอย่างไม่ระมัดระวัง กระจุกจึงเข้าไปติดอยู่ในคอ พยายามเอาตัวหนีแล้ว แต่ล้วงเท่าไร ๆ ก็เอาไม่ออก จึงปล่านไปทั่วป่า เทียวหาสัตว์ร่วมป่าช่วยเหลืออย่างทุรนทุราย</p> <p>พอดีวิ่งไปพบนกกระสาซึ่งกำลังเที่ยวหาอาหารอยู่ จึงขอร้องให้ช่วยเอากระจุกออกให้หน่อย “ท่านนกกระสา เราลำบากเหลือเกิน วันนี้ได้กินอาหารเข้าไปไม่ทันระวัง กระจุกเข้าไปติดอยู่ในลำคอ เอาออกไม่ได้ มาพบท่านอย่างนี้นับว่าโชคดีเหลือเกิน ขอให้ท่านช่วยข้าหน่อย แล้วข้าจะให้รางวัลอย่างงาม”</p> <p>นกกระสานั้นโดยปกติแล้วไม่ค่อยจะชอบหน้าสุนัขจิ้งจอกเท่าไร เพราะความเจ้าเล่ห์เพทุบายและการเอาเปรียบของสุนัขจิ้งจอกนั้น น่ากลัวเหลือเกิน แต่วันนั้นเห็นเพื่อนร่วมป่าเป็นทุกข์ทรมานแล้ว อดนึกสงสารไม่ได้ ตนเองก็อยู่ในฐานะที่จะช่วยเหลือได้ เพราะมีปากยาวสามารถล้วงลงไปในลำคอคีบเอากระจุกออกมาได้แน่ ๆ ประกอบกับบออยากได้รางวัลที่จิ้งจอกเจ้าเล่ห์เสนอให้ด้วย</p> <p>ด้วยความคิดแต่ในแง่ดี จึงเอปากล้วงลงไปในลำคอของสุนัขจิ้งจอก แล้วคีบกระจุกออกมาอย่างง่ายดาย เสร็จแล้วจึงได้ทวงขอรางวัลว่า “จิ้งจอก ท่านได้สัญญากับเราว่าจะให้รางวัลอย่างงาม ถ้าข้าช่วยเอากระจุกออกจากคอของท่านได้ ตอนนี้กระจุกก็ออกหมดแล้ว ไหนล่ะรางวัลที่ท่านจะให้”</p> <p>“เมื่อท่านเอปากเข้าไปในลำคอของเรา เราไม่จับเสียก็บุญแล้ว ท่านช่วยเรา เราคืนชีวิตให้กับท่าน เจ้ากันไป” จิ้งจอกเจ้าเล่ห์กลับทวงบุญคุณเอาอย่างหน้าด้าน ๆ</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ไม่ควรสร้างประโยชน์กับผู้ที่ไม่เป็นมิตร
ที่มาของเรื่อง	: ไพโรจน์ อยุ่มณเชียร. ปรัชญาธรรมตามนัยคิดของอีสิป. 2545 : 60-61

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องหมาล่าเนื้อกับนายพราน
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. หมาล่าเนื้อ 2. นายพราน
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>หมาล่าเนื้อตัวหนึ่ง เคยรับใช้นายพรานมาตั้งแต่ตัวเล็ก ๆ จนกระทั่งแก่ชรา แรกเริ่มเดิมทีก็เป็นที่รักเป็นที่โปรดปรานของนายพราน เป็นยิ่งนัก เพราะตัวเองเป็นสัตว์ที่ฉลาด ว่องไวในการไล่ล่า อีกทั้งกำลังวังชาก็ยังสมบูรณ์ดีอยู่ ต่อมาเมื่อกาลเวลาผ่านไปร่างกายเริ่มแก่ชราลง กำลังวังชาก็ถดถอยจะก้าวอย่างแต่ละครั้ง มันช่างอึดอาด ยืดอาดเสียเหลือเกิน นายพรานเห็นว่าไม่ค่อยมีประโยชน์สักเท่าใดแล้ว จึงไม่เอาใจใส่ไม่ให้อาหารกิน ซ้ำร้ายยังดุด่าเขี่ยนตีเอาอีก</p> <p>หมาชราเห็นว่าเจ้านายโหดเหี้ยมเกินไป ไม่มีเมตตา可言เลย ทั้ง ๆ ที่เคยเป็นข้ารับใช้มานาน ด้วยความอึดอันตันใจ วันหนึ่งจึงพูดกับนายขึ้นว่า “ทำไมท่านจึงทำกับข้ารุนแรงนัก แม้ตอนนี้เขี้ยวเล็บและเรี่ยวแรงของข้าจะหมดไป แต่ก็ยังรักนายเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง แม้ตอนนี้ข้าไม่อาจรับใช้ท่านได้เหมือนเดิม แต่ข้าก็เคยรับใช้ท่านมาก่อน ท่านควรจะเมตตาต่อข้าบ้าง ไม่ใช่เอาแต่เขี่ยนตี เพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ควรคิดคำนึงถึงตอนที่สามารถให้ประโยชน์ได้
ที่มาของเรื่อง	: ไพโรจน์ อยู่มณฑียร. ปรัชญาธรรมตามนัยคิดของอิสป. 2545 : 83-85

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องข้างจอมเกร
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข้าง 2. ฟอนก – แม่นก 3. ผึ้ง 4. เม่น
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ยังมีข้างเกรตัวหนึ่ง เทียวเดินเองวางดิ่งกิ่งไม้และใบไม้ มาเหยียบบ่่า แล้วใช้แรงอันมหาศาลโยกต้นไม้ไปมาจนต้นไม้ใหญ่หน่อยหัก โค่นลงตลอดสองข้างทางที่มันเดินผ่าน พอมันเดินมาถึงต้นไม้ต้นหนึ่ง ซึ่ง ฟอนกและแม่นกกำลังช่วยกันเลี้ยงดูลูกอยู่ในรัง มันจึงวงรัดและโยกต้นไม้ ต้นนี้จนลูกนกตกลงมาตายทั้งรัง โดยไม่ฟังเสียงอ่อนวอนของ ฟอนกและแม่นกเลย พอมันเดินผ่านต้นไม้ซึ่งมีผึ้งฝูงหนึ่งทำรังอยู่ มันจึงใช้ วงดิ่งรังผึ้งมาเพื่อจะเหยียบบ่่า ทันใดนั่นเอง ผึ้งฝูงงานจำนวนนับร้อยก็ กรูกันเข้าต่อยที่ตาของข้างพร้อม ๆ กันจนตาบอด ข้างเกรเดินโซซัดโซเซ ไปมาอย่างน่าสงสาร แต่ฝูงเม่นซึ่งเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดร่วมใจกันลงโทษ ข้างใจร้ายโดยพากันสลัดขนทิ่มแทงหนังข้างซ้ำเข้าไปอีก จนข้างตาบอด ได้รับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส มันเดินสะเปะสะปะไปตลอดทาง จนกระทั่งตกหน้าผาตาย</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. 2544 : 25

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องแมวกับแม่ไก่
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. แมว 2. แม่ไก่ 3. หุยิงม่าย
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>มีแมวตัวหนึ่งนึกอิจฉาแม่ไก่ซึ่งหุยิงม่ายเจ้าของบ้านที่พวกมันอาศัยอยู่รักมาก เพราะแม่ไก่ออกไปหาไปขายได้เงินมาทุกวัน ในขณะที่แมวไม่ทำอะไรเลย แมวคิดไปว่าถ้ามันทำทุกอย่างตามที่แม่ไก่ทำ หุยิงม่ายก็คงหันมารักมันเช่นเดียวกับแม่ไก่ มันจึงตัดสินใจจะทำตามทุกอย่างที่แม่ไก่ทำ วันหนึ่งหลังจากที่แม่ไก่เดินออกไปจากเล้า แมวรีบเดินเข้าไปในเล้าไก่ทันที มันรีบตรงเข้าไปนั่งกกไข่แล้วร้องเสียงเสียงแม่ไก่ เสียงของมันทำให้หุยิงม่ายนึกว่ามีสัตว์มาทำร้ายแม่ไก่ นางจึงหันไปหยิบไม้ขนาดใหญ่ มาถือแล้วรีบเดินไปที่เล้าไก่ทันที</p> <p>พอเห็นหุยิงม่าย แมวผู้ใจเขลาที่รีบโง่งมคอยเลียนเสียงไก่ทันที หุยิงม่ายเห็นแมวนั่งทับอยู่บนไข่ของแม่ไก่จนแตกก็เกิดความโมโห นางจึงใช้ไม้ที่ถือมาตีแมวจนได้รับบาดเจ็บอย่างแสนสาหัส ก่อนที่จะไล่มันออกจากบ้านไป</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ทำอะไรไม่รู้จักประมาณตน ย่อมต้องพบกับความเดือดร้อนเสมอ
ที่มาของเรื่อง	: ชุติพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. 2544 : 33

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องเด็กเลี้ยงแกะกับขลุ่ย
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กเลี้ยงแกะชื่อจอห์น 2. เพื่อนของเขา ชื่อแอน
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>นานมาแล้วมีเด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่งชื่อจอห์น เขาบอกกับแอน เพื่อนหญิงของเขาว่า เขาสามารถเป่าขลุ่ยให้สัตว์ทุกชนิดตื่นรำได้ แต่แอนไม่สนใจ วันหนึ่งขณะที่แอนถือเบ็ดจะไปตกปลา จอห์นก็ถือขลุ่ยเดินตามไปด้วย พอแอนหย่อนเบ็ดลงไปในแม่น้ำ ปลายังไม่ทันกินเบ็ด จอห์นก็ยกขลุ่ยขึ้นเป่าหวังจะเรียกให้ปลามากินเบ็ด แต่ปลากลับตกใจเสียงขลุ่ยหนีไปหมด แอนโกรธมาก และเพื่อให้แอนหายโกรธ จอห์นรีบวิ่งไปที่บ้านคว่ำสวิงช้อนปลา มา แล้วเอาสวิงลากทวนน้ำขึ้นไปเหนือแม่น้ำ ได้ปลามากมาย จอห์นรีบเทปลาจำนวนมากที่กำลังตื่นไปมาตรงหน้าแอน “ดูซิแอน มันตื่นระบำใหญ่เลย” แต่แอนไม่สนใจเธอรีบจับปลาใส่ตะกร้า แล้วต่อว่าจอห์นทันที “ถ้าเธอรู้จักใช้สวิงแทนที่จะใช้ขลุ่ยเสียแต่แรก เราคงไม่เสียเวลาแบบนี้หรอก” พูดจบแอนก็คว้าตะกร้าปลาเดินกลับบ้านทันทีโดยไม่สนใจจอห์นอีกต่อไป</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	จะทำอะไรให้ดูกาละและเทศะก่อน
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 5. 2544 : 15

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องเต่ากับนกอินทรี
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. เต่า 5. นกอินทรี
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>นานมาแล้วยังมีเต่าตัวหนึ่งชอบแหงนหน้ามองดูนกนานาชนิดที่กำลังบินไปมาบนท้องฟ้าด้วยความอิจฉา มันนึกอยากจะบินได้ เช่นนั้นบ้าง ขณะที่มันกำลังเดินครุ่นคิดหาวิธีที่จะบินได้อยู่ นั้นก็เห็น นกอินทรีตัวหนึ่งบินมาเกาะที่ก้อนหินไม่ห่างจากมันนัก เต่ารีบคลานเข้าไปหาทันที “ท่านนกอินทรีท่านจะช่วยให้ข้าบินได้อย่างท่านได้หรือไม่” เต่าถาม “ท่านจะบินได้อย่างไร ในเมื่อท่านไม่มีปีก” นกอินทรีบอก “แต่ถ้าท่านช่วยข้า ข้าต้องบินได้อย่างแน่นอน เพียงแต่ท่านพาข้าขึ้นไปบนท้องฟ้าเท่านั้น แล้วข้าก็จะบินของข้าเอง” เต่าพูด</p> <p>ในตอนแรกนกอินทรีปฏิเสธ แต่เต่าก็เฝ้าอ่อนวอนจนนกอินทรีใจอ่อน มันจึงใช้อุ้มเล็บทั้งสองยกตัวเต่าบินขึ้นไปบนท้องฟ้า “พอข้าปล่อยท่าน ท่านก็บินเลยนะ” นกอินทรีบอกแล้วก็ปล่อยตัวเต่าลงมา แต่แทนที่จะบิน ร่างของเต่ากลับร่วงหล่นลงมาจากท้องฟ้าลงมากระแทกกับก้อนหินเต็มแรง ขาดใจตายทันที</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	จะทำอะไรควรรู้จักประมาณตน
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 5. 2544 : 25

6. เรื่องสั้นที่เป็นคติเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องกบเลือกนาย
วัตถุประสงค์	<p>เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามาร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. กบ 2. เทวดา 3. นกกระสา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>กบฝูงหนึ่งอาศัยอยู่อย่างอิสระในบึงใหญ่ แต่วันหนึ่งพวกมันกลับรู้สึกเบื่อที่ไม่มีผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำ สร้างกฎระเบียบ หรือตัดสินความถูกความผิด พวกมันจึงร้องขอให้เทวดาช่วยหานายให้</p> <p>“นี่ไง นายของพวกเจ้า” เทวดาส่งขอนไม้ลงมากลางบึงเสียงดังสนั่น ฝูงกบรีบกระโดดหนีกันไปคนละทิศละทางและหลบซ่อนตัวอยู่ใต้โคลนตมด้วยความหวาดกลัว แต่เมื่อมีกบใจกล้าตัวหนึ่งโผล่ขึ้นมาจ้องแล้วกระโดดขึ้นไปบนขอนไม้ท่อนั้น พวกกบตัวอื่นๆ ก็เอาอย่างบ้าง และพูดจาด้วยท่าที่ดูหมิ่นว่า “นายที่ท่านมอบให้ นั้นอ่อนแอเกินไปขอได้โปรดส่งนายคนใหม่ที่มีอำนาจมากกว่ามาให้พวกข้าด้วยเถอะ”</p> <p>เทวดาส่งนกกระสาลงมาแทน คราวนี้ฝูงกบจ้องมองดูนายใหม่ที่มีคอยาวชะลูดอย่างประหลาดใจ แล้วนายตัวนั้นก็จับพวกมันกิน ฝูงกบที่เหลือจึงร้องขอให้เทวดาส่งนายคนใหม่ลงมาอีกครั้ง</p> <p>เมื่อเทวดาได้ยินดังนั้นก็ร้องทวาดอย่างเกรี้ยวกราดว่า “ถ้าเจ้าไม่พอใจในสภาพที่เป็นอยู่ ก็ขอให้ทนอยู่กับสภาพที่ร้องขอต่อไปเถอะ...”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	จงพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ การร้องขอในสิ่งที่ตนต้องการไม่รู้จักจบสิ้น อาจก่อให้เกิดผลร้ายตามมา
ที่มาของเรื่อง	: แสบป๋าคิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 2

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องตัวต่อกับโถน้ำผึ้ง
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะ 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	ตัวต่อ
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	วันหนึ่ง ผึ้งตัวต่อบินเข้าไปในห้องเก็บอาหาร พบโถน้ำผึ้ง โถหนึ่งหกอยู่บนพื้น พวกมันจึงบินตรงไปที่น้ำผึ้งอันหอมหวาน ผึ้งต่อจึงไม่ยอมบินไปที่อื่นเลย จนน้ำหวานที่ขึ้นเหนียวยืดเกาะขา ของพวกมันมากขึ้น ในที่สุด พวกมันก็ติดอยู่จนไม่สามารถ ดึงออกมาได้ “พวกเราช่างโง่เขลาอะไรเช่นนี้” ตัวต่อกล่าวขึ้นอย่างสำนึกผิด “เพราะความโลภเห็นแก่กินแท้ ๆ ทำให้เราต้องมาพบจุดจบอย่างน่าอนาถ”
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	ผู้มีความโลภมักได้รับผลร้ายตอบแทนจากความโลภเสมอ
ที่มาของเรื่อง	: แอปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 15

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องเทวดากับอูฐผู้โง่เขลา
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. อูฐ 2. เทวดา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>อูฐตัวหนึ่งเดินทางไปพบเทวดา มันพูดขึ้นด้วยน้ำเสียงไม่พอใจว่า “เพราะเหตุใด ข้าจึงมีรูปร่างไม่เหมือนกับสัตว์ตัวอื่น ๆ เลย ข้าไม่มีเขา ไม่มีฟัน หรืออู้งเล็บ และไม่มีอวัยวะอื่นใดที่จะสามารถใช้ปกป้องตัวเองจากศัตรูได้เลย ข้าขอให้ท่านได้โปรดมอบเครื่องป้องกันเหล่านั้นให้กับข้าบ้างเถอะ”</p> <p>เทวดาได้ฟังดังนั้น ก็รู้สึกโกรธในคำขออันโง่เขลาของอูฐ จึงบันดาลให้อูฐมีใบหูที่เล็กลงกว่าเดิม เพื่อเป็นการลงโทษต่อความไม่รู้จักพอของมัน</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	จงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
ที่มาของเรื่อง	: แสบป๋าคิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 17

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องม้ากับราชสีห์
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ราชสีห์ 2. ม้า
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ราชสีห์ตัวหนึ่งแก่ชราจนไม่สามารถออกไล่สัตว์มากินเป็นอาหารได้ มันจึงคิดอุบายที่จะให้สัตว์ตัวอื่น ๆ เดินทางเข้ามาให้มันกินถึงที่อย่างง่ายดาย ราชสีห์เฒ่าเจ้าเล่ห์ป่าวประกาศไปทั่วป่าวว่า มันได้เรียนรู้วิชาการรักษาโรคอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ</p> <p>ม้าตัวหนึ่งเดินผ่านมา มันแกล้งทำเป็นเจ็บขา และขอให้ราชสีห์เฒ่าช่วยรักษา เพราะลวงรู้ในอุบายอันชั่วร้ายนี้เป็นอย่างดี ม้าจึงหันหลังให้กับราชสีห์เพื่อตรวจอาการและในขณะที่ราชสีห์เฒ่าแกล้งทำเป็นตรวจโรคอยู่นั้น ม้าก็ตีราชสีห์เฒ่าด้วยขาหลังทั้งสองข้างอย่างเต็มแรง ทำให้ราชสีห์เฒ่ากระเด็นหงายหลังล้มไปทันที เมื่อเห็นดังนั้น ม้าก็หัวเราะอย่างสาสมใจในความเจ้าเล่ห์ของราชสีห์เฒ่าแล้วเดินจากไป</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	การคิดร้ายต่อผู้อื่นย่อมต้องได้รับผลตอบแทนเช้าสักวันหนึ่ง
ที่มาของเรื่อง	: แสปป์คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 34

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องลาจอมโว
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	ลา
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ลาตัวหนึ่งได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีมากกว่าลาตัวอื่นมันจึงทะนงตนเที่ยวคุยอวดไปทั่วว่า “ข้านี้แหละที่สืบเชื้อสายมาจากม้าโดยตรง ดีเท่ากับม้าพันธุ์ดีที่สุดที่พวกเจ้าเคยรู้จักกัน พ่อของข้าเป็นม้าผู้สง่างาม”</p> <p>ในขณะที่ลาจอมโวกำลังพูดอยู่นั้นเอง เจ้านายของมันซึ่งกำลังจะเร่งรีบไปทำธุระสำคัญ ก็กระโดดขึ้นขี่หลัง พร้อมกับปลงแสร้งอย่างแรงเพื่อให้มันวิ่งไปได้เร็วที่สุด ลาได้รับความเจ็บปวดจากแรงสั่นที่หวดลงไป มันจึงกระโดดไปข้างหน้าท่ามกลางฝูงลาที่มองดูอยู่</p> <p>พ่อของมันเห็นดังนั้น ก็ร้องตกใจออกมาเสียงดัง เมื่อฝูงลาเห็นว่าพ่อของเจ้าลาจอมโวนั้นเป็นสัตว์ในตระกูลเดียวกับตน ไม่ได้เป็นม้ายิ่งที่คุยเอาไว้อย่างไร ก็ดูหมิ่นว่า “นี่นะรี พ่อผู้เป็นม้าที่งามสง่าเกินใครของเจ้า ก็เสียงที่พ่อของเจ้าร้องออกมานั้น ไม่ได้เป็นเสียงของลาอย่างพวกข้ารี”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	คนฉลาดมักไม่นำเอาชาติกำเนิดของตนมาโอ้อวด มากไปกว่าความดีที่ตนมีอยู่จริง
ที่มาของเรื่อง	: แสบปีคิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 51

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องหนูนากับหนูเมือง
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. หนูนาน 2. หนูเมือง
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>ครั้งหนึ่ง หนูนานชวนหนูเมืองมาเยี่ยมที่บ้าน มันเตรียมของกินมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเนยแข็ง ข้าวโอ๊ต ผลไม้ และอื่น ๆ หลังจากที่กินอาหารกันเสร็จแล้ว หนูเมืองก็บอกว่า “เพื่อนรัก ข้าอยากจะถามสักหน่อยว่า ทำไมถึงยอมทนใช้ชีวิตลำบาก อด ๆ อยาก ๆ อยู่อย่างนี้ ทั้งที่เจ้าสามารถไปหากินในเมืองกับข้าได้อย่างสะดวกสบาย”</p> <p>หนูนานจึงตัดสินใจย้ายตามไปทันที</p> <p>เมื่อไปถึง หนูเมืองพาเพื่อนไปที่ห้องเก็บอาหาร ทั้งสองยิ้มร่าและมุ่งหมายจะกินให้เอร็ดอร่อย แต่ทันใดนั้นเอง ประตูก็เปิดออกและมีชายสองคนเดินเข้ามาพร้อมกับหมาตัวโต พวกมันเห็นดังนั้นจึงรีบวิ่งหนีไปซ่อนตัวด้วยความกลัว หนูนานเอ่ยขึ้นว่า “นี่นะรีเพื่อนเอ๋ย สภาพชีวิตที่สุขสบายที่ว่า แต่ถ้าเราต้องอยู่ด้วยความหวาดกลัวอย่างนี้ล่ะก็ ข้าขอกลับไปใช้ชีวิตอยู่ที่กระท่อมโกโรโกโสที่บ้านนอกดีกว่าที่จะมาอยู่ในเมืองที่เต็มไปด้วยอันตรายและความวุ่นวายเช่นนี้”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	<p>การมีชีวิตที่สงบสุขแต่ยากจน ยังดีกว่าที่จะมีชีวิตที่ร่ำรวยแต่เต็มไปด้วยความหวาดกลัว และเผชิญปัญหาต่าง ๆ โดยไม่มีความสุข</p>
ที่มาของเรื่อง	: แสบป็คิดส์.100 นิทานอีสป.2548 : 61

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องหมึกกับคนเดินทาง
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชายหนุ่ม 2 คน 2. หมึก
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>วันหนึ่ง...ชายสองคนอยู่ในขณะเดินทาง เมื่อคนทั้งสองไปพบหมึกเข้า หมึกไม่ทันได้เห็นชายทั้งสองแต่แรก ชายคนหนึ่ง จึงรีบวิ่งหนีไปขึ้นต้นไม้อย่างรวดเร็ว</p> <p>แต่ชายอีกคนหนึ่งวิ่งไม่ได้เร็ว เขาจึงร้องขอความช่วยเหลือ “ช่วยดึงฉันขึ้นไปด้วย” แต่ชายคนแรกปีนขึ้นไปอยู่บนกิ่งไม้สูงเสียแล้ว และทิ้งเพื่อนของเขาเอาตัวรอดแต่ลำพัง “ฉันจะอย่างไรดี” ชายคนที่อยู่ใต้ต้นไม้รำพึง “ถ้าฉันวิ่งหนี หมึกมันก็ต้องเห็นฉัน และถ้ามันเห็นฉันเข้า มันก็คงกัดกินฉันแน่”</p> <p>ดังนั้น เขาจึงล้มตัวลงนอนกับพื้นไม่ไหวติง แล้วทำเป็นตาย หมึกเดินเข้ามาใกล้ และเดินวนเวียนรอบตัวเขา แล้วในที่สุด มันก็ผลไปจากที่นั่น ชายคนที่ปีนขึ้นไปอยู่บนต้นไม้ จึงไต่ลงมาหา เขาเอ่ยปากถามเพื่อนว่า “เมื่อกี้ หมึกมันมาอยู่ใกล้ ๆ กับเพื่อนมาก มันพูดว่าอะไรบ้างนะ” “พูด” เพื่อนที่หนีไม่ทันตอบ “หมึกมันพูดว่า อย่าได้ร่วมทางไปกับคนที่เขาทิ้งเพื่อนยามที่เพื่อนประสบอันตรายเป็นอันขาด”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	เพื่อนแท้จะไม่ทอดทิ้งยามตกทุกข์ได้ยาก
ที่มาของเรื่อง	: ครูพร. นิทานอีสป ฉบับประกอบภาพ. 2542 : 73-76

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องคำปันของนกยูง
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น ตัวละคร	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม <ol style="list-style-type: none"> 1. นกยูง 2. เทพธิดา จูโน
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ยังมีนกยูงตัวหนึ่งไม่พอใจในน้ำเสียงของ มันที่ไม่ไพเราะเหมือนนกร้องเพลงตัวอื่น ๆ มันจึงบ่นกับเทพธิดาจูโนว่า “เสียงของข้าช่างแหบแห้งเสียจริง ๆ ท่านช่วยเสกให้ข้ามีน้ำเสียงที่ไพเราะ ด้วยเถิด จะได้เหมาะสมกับความงามของปีกและหางของข้า” มันพูดพร้อมกับรำแพนขนหางของมันด้วยความภูมิใจ</p> <p>เทพธิดาจูโนได้ฟังจึงตอบว่า “ท่านมีขนสวยเช่นนี้ก็โชคดีอยู่แล้ว เพราะยังมีนกอีกหลายชนิดที่ไม่มีขนตั้งแต่เกิดแม้แต่เส้นเดียว ท่านจงจำไว้ว่า ถึงท่านไม่มีน้ำเสียงที่ไพเราะ แต่ท่านก็มีขนหางที่สวยงาม มาทดแทน ในขณะที่นกที่มีเสียงไพเราะหลายชนิด ก็ยังมี ขนสวยไม่เท่าขนของท่าน ท่านก็น่าจะพอใจในสิ่งที่ธรรมชาติ ได้สร้างให้ท่านมา”</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	จงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
ที่มาของเรื่อง	: บัญชา, สมโชค และสุชีราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 1. 2543 : 25

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องลิงกับสุนัขจิ้งจอก
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม
ตัวละคร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลิงหางด้วน 2. สุนัขจิ้งจอก
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	<p>มีลิงหางด้วนตัวหนึ่ง เห็นสุนัขจิ้งจอกมีหางเป็นพวงสวย ก็นึกอยากจะมีหางสวยงามมาก ข้าอยากมีหางสวยเช่นท่านบ้าง ท่านจะมีวิธีแนะนำอะไรข้าบ้างไหม”</p> <p>สุนัขจิ้งจอกได้ยินลิงหางด้วนพูดเช่นนั้น ก็นึกขำในความไม่เจียมตัวของลิง มันจึงแกล้งบอกว่า “ไม่อยากหรอกเพียงแต่ท่านให้เพื่อน ๆ ลิงของท่านช่วยกันดึงหางให้ท่านทุกวันไม่นานหางของท่านก็ยาวเองแหละ”</p> <p>ลิงหางด้วนผู้โง่เขลาได้ยินก็ดีใจ มันรีบระดมเพื่อน ๆ ลิงจำนวนมากให้มาช่วยกันดึงพร้อมกับบอกว่า “ดึงให้เต็มแรงเลยนะ พรรคพวก” บรรดาเพื่อนลิงก็พากันดึงหางที่มีอยู่เพียงน้อยนิดของลิงโง่สุดแรงเกิด ทำให้หางของลิงผู้ไม่เจียมตัวขาดออกทันที สร้างความเจ็บปวดให้มันอย่างแสนสาหัส</p>
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	จงพอใจในสิ่งที่ตนมี เป็นคนโง่ที่สุดในโลก
ที่มาของเรื่อง	: บัญชา, สมโชค และสุชีราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 1. 2543 : 9

ชื่อเรื่องสั้น	เรื่องเพื่อนทรยศ
วัตถุประสงค์	เมื่อจบเรื่องสั้นนี้แล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรจะสามารถ <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับความสนุกสนานจากการฟังเรื่องสั้นที่สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม 2. ปฏิบัติตามและเล่าเรื่องสั้นได้ 3. ได้รับความรู้ค่า บอกความหมายของเรื่องสั้นได้ 4. นำคุณธรรมจากเรื่องสั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
ประเภทของเรื่องสั้น ตัวละคร	เรื่องสั้นเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม <ol style="list-style-type: none"> 1. สุนัขจิ้งจอก 2. ลา 3. สิงโต
เนื้อเรื่อง / เนื้อหา	สุนัขจิ้งจอกกับลาเป็นเพื่อนกัน พวกมันสัญญากันว่าจะคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันยามมีภัย วันหนึ่งขณะที่สัตว์ทั้งสองตัวออกไปล่าเหยื่อด้วยกัน สุนัขจิ้งจอกหนีไปเห็นสิงโตตัวหนึ่งกำลังเดินตรงมา มันรีบบอกลาว่า “ลาเพื่อนรัก ท่านรออยู่ที่นี้ก่อนนะ ข้าจะอาสาเดินไปเจรจากับมิตรกับสิงโตตัวนั้นเสียก่อน พวกเราจะได้ปลอดภัย” ว่างแล้วสุนัขจิ้งจอกก็เดินตรงเข้าไปหาสิงโต มันบอกกับสิงโตว่าถ้าสิงโตปล่อยมันไป มันจะล่อลวงลามาให้กินอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องวิ่งไล่จับให้เหนื่อย ในที่สุดลา ก็ตกเป็นเหยื่อของสิงโต พอกินเสร็จ สิงโตก็หันมาตะปบสุนัขจิ้งจอกกินเป็นอาหาร ก่อนตายสุนัขจิ้งจอกก็พูดเป็นเชิงตัดพ้อว่า “ท่านไม่น่าทรยศกับข้าเลย” สิงโตหัวเราะก่อนจะตอบว่า “ที่เจ้ายังทรยศกับลาที่เป็นเพื่อนของเจ้าได้ ทำไมข้าจะทรยศต่อเจ้าไม่ได้”
คุณธรรม จริยธรรมที่ได้รับจากเรื่องสั้น	บุคคลที่ไร้สัจจะ อย่าพึ่งหวังสัจจะจากผู้อื่น
ที่มาของเรื่อง	: ชูลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. 2544 : 31

บรรณานุกรม

- คีรีบุณ. นิทานอีสป 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. ดอกหญ้า : กรุงเทพฯ : 2540.
- ครูพร. นิทานอีสป ฉบับประกอบภาพ. เสริมวิทย์บรรณาการ. กรุงเทพฯ : 2542.
- _____. นิทานอีสป ฉบับสอนน้อง. เสริมวิทย์บรรณาการ. กรุงเทพฯ : 2545.
- ชุลีพร และพิศาล. นิทานอีสป เล่ม 4. อักษรพัฒนา. กรุงเทพฯ : 2543.
- _____. นิทานอีสป เล่ม 5. อักษรพัฒนา. กรุงเทพฯ : 2543.
- บัญชา, สมโชค และสุชีราภรณ์. นิทานอีสป เล่ม 1. อักษรพัฒนา. กรุงเทพฯ : 2543.
- _____. นิทานอีสป เล่ม 2. อักษรพัฒนา. กรุงเทพฯ : 2543.
- _____. นิทานอีสป เล่ม 3. อักษรพัฒนา. กรุงเทพฯ : 2543.
- ปรีชา คงสุข. เกมกับไก่ต์. ซีไอ้ดยูเคชั่น. กรุงเทพฯ : 2544.
- ไพโรจน์ อยู่มณฑิธร. ปรัชญาธรรมตามนัยคิดของอีสป. แสงดาวการพิมพ์. กรุงเทพฯ : 2546.
- อำนาจ เจริญศิลป์. นิทานรอบกองไฟ. รุ่งแสงการพิมพ์. กรุงเทพฯ : 2547.
- แป๊ปปีคิดส์. 100 นิทานอีสป. เพาเวอร์พริ้นท์. กรุงเทพฯ : 2548.